

Ruth Jacott, Hou Me Vast

Toen ik van de week je brief kreeg na een lange tijd
Zag ik jou hier in gedachten voor me staan
Je had tranen in je ogen en ik voelde je verdriet
Ook al woon je nu een eind bij mij vandaan

Ik heb wel honderd keer gelezen wat je aan me schreef
Dat je na al die tijd nog op me bent gesteld
'k had je nummer op een briefje ergens bij de telefoon
En toen heb ik jou gewoon maar opgebeld

En jij zei:
Hou me vast en laat me nooit meer gaan
Ik heb zo'n spijt
Van alles wat er is gebeurd en wat ik je heb aangedaan
Dus hou me vast

Ik heb nog eventjes getwijfeld wat ik toen moest doen
want van binnen voelde ik nog steeds die pijn
maar toen pakte ik mijn auto en ik scheurde naar je huis
want ik wou niets liever dan weer bij je zijn

Ik belde aan, de deur ging open en daar stond je dan
Al je trekken waren mij nog zo bekend
En toen viel je in mijn armen
en je streefde mijn gezicht
en je zei wat ben ik blij dat je er bent

En ik zei:
Hou me vast en laat me nooit meer gaan
Ik heb zo'n spijt
Van alles wat er is gebeurd en wat ik je heb aangedaan
Dus hou me vast

Zo hebben we toen samen in de kou gestaan
En toen ging ik mee naar binnen toe
Om nooit meer weg te gaan

Hou me vast en laat me nooit meer gaan
Ik heb zo'n spijt
Van alles wat er is gebeurd en wat ik je heb aangedaan
Dus hou me vast